

२०७२ आषाढ २६ शनिबार ११-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

“मीठे बच्चे- यो तिम्रो जीवन धेरै-धेरै अमूल्य छ, किनकि तिमीले श्रीमत अनुसार विश्वको सेवा गर्छौ, यस नर्कलाई स्वर्ग बनाउँछौ।”

प्रश्न:- खुशी गायब हुने कारण तथा त्यसको निवारण के हो ?

उत्तर:- खुशी गायब हुन्छ- (१) देह अभिमानमा आउनाले, (२) दिलमा जब कुनै शंका पैदा हुन्छ भने पनि खुशी गुम हुन्छ यसैले बाबा राय दिनुहुन्छ- जब कुनै शंका उत्पन्न भयो भने तत्काल बाबासँग सोध । देही-अभिमानि रहने अभ्यास गर्नु भन्ने सदैव खुशी रहन्छौ ।

ओम् शान्ति । उच्चभन्दा उच्च भगवान् र फेरि भगवानुवाच, बच्चाहरूको सम्मुख । म तिमीलाई उच्चभन्दा उच्च बनाउँछु त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई कति खुशी हुनुपर्छ । सम्झन्छौ पनि बाबाले हामीलाई सारा विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ । मनुष्यले भन्छन्- परमपिता परमात्मा उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ । बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- म त विश्वको मालिक बन्दिनँ । भगवानुवाच- मलाई मनुष्यले भन्छन् उच्चभन्दा उच्च भगवान् हुनुहुन्छ र म भन्छु- मेरा बच्चाहरू उच्चभन्दा उच्च छन् । सिद्ध गरेर बताउँछु । पुरुषार्थ पनि ड्रामा अनुसार गराउनुहुन्छ, कल्प पहिले जस्तै । बाबा सम्झाइरहनुहुन्छ, कुनै पनि कुरा बुझेनौ भने सोध । मनुष्यलाई केही पनि थाहा छैन । दुनियाँ के हो, वैकुण्ठ के हो ? जति पनि नवाब, मुगल आदि थिए, अमेरिकामा जति पनि पैसा भएकाहरू छन् तर यी लक्ष्मी-नारायणजस्ता त हुन सक्दैनन् । उनीहरूले त ह्वाइट हाउस आदि बनाउँछन् तर वहाँ त रत्न जडित सुनका घरहरू बन्छन् । त्यसलाई भनिन्छ नै सुखधाम । तिम्रो नै हिरो-हिरोइनको पार्ट छ । तिमी हीरा (डायमण्ड) बन्छौ । गोल्डन एज थियो । अहिले छ आइरन एज । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी कति भाग्यशाली छौ । भगवान् स्वयंले बसेर सम्झाउनुहुन्छ भने तिमीलाई कति खुशी रहनुपर्छ । तिम्रो यो पढाइ हो नै नयाँ दुनियाँको लागि । यो तिम्रो जीवन धेरै अमूल्य छ किनकि तिमीले विश्वको सेवा गर्छौ । बाबालाई बोलाउँछन् नै आएर नर्कलाई स्वर्ग बनाउनुहोस् भनेर । हेवेन्ली गाड फादर भन्छन् नि । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी स्वर्ग मा थियौ नि, अहिले नर्कमा छौ । फेरि स्वर्गमा हुन्छौ । नर्क शुरू हुन्छ, त्यतिखेर स्वर्गको कुरा भुलिन्छ । यो त फेरि पनि हुन्छ । फेरि पनि तिमीलाई गोल्डन एजबाट आइरन एजमा अवश्य आउनु छ । बाबा बारम्बार बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- दिलमा कुनै पनि शंका छ, जसबाट खुशी रहँदैन भने बताऊ । बाबा बसेर पढाउनुहुन्छ त्यसैले पढ्नु पनि पढ्नु नि । खुशी रहँदैन किनकि तिमी देह-अभिमानमा आइहाल्छौ । खुशी त हुनुपर्छ नि । बाबा त केवल ब्रह्माण्डको मालिक हुनुहुन्छ, तिमी त विश्वको पनि मालिक बन्छौ । भन्न त बाबालाई रचयिता भनिन्छ तर यस्तो होइन- प्रलय हुन्छ फेरि नयाँ दुनियाँ रघ्नुहुन्छ । होइन, बाबा भन्नुहुन्छ- म केवल पुरानोलाई नयाँ बनाउँछु । पुरानो दुनियाँको विनाश गराउँछु । तिमीलाई नयाँ दुनियाँको मालिक बनाउँछु । म केही गर्दिनँ । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । पतित दुनियाँमा नै मलाई बोलाउँछन् । पारसनाथ बनाउँछु । त्यसैले बच्चाहरू स्वयं पारसपुरीमा आउँछन् । वहाँ त मलाई कहिल्यै बोलाउँदैनन् । कहिल्यै बोलाउँछौ- बाबा पारसपुरीमा आएर थोरै भ्रमण त गर्नुहोस् ? बोलाउँदै बोलाउँदैनन् । गायन पनि छ- दुःख में सिमरण सब करें, पतित दुनियाँमा याद गर्छन्, सुख में करे न कोही । न याद गर्छन् न बोलाउँछन् । केवल द्वापरमा मन्दिर बनाएर त्यसमा

२०७२ आषाढ २६ शनिबार ११-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन मलाई राखिदिन्छन्। पत्थरको नभए पनि हीराको लिङ्ग बनाएर राखिदिन्छन्— पूजा गर्नको लागि, कति आश्चर्यको कुरा छ। राम्रोसँग कान खोलेर सुन्नुपर्छ। कान पनि पवित्र गर्नुपर्छ। पवित्रता फस्ट। भन्छन्— शेरनीको दूध सुनको बर्तनमा नै अडिन सक्छ। यसमा पनि पवित्रता भएमा नै धारणा हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— काम महाशत्रु हो, यसमाथि विजय पाउनु छ। तिम्रो यो अन्तिम जन्म हो। यो पनि तिमी जान्दछौ, यो त्यही महाभारत लडाईँ पनि हो। कल्प-कल्प जसरी विनाश भएको थियो, हुबहु अहिले पनि हुन्छ, ड्रामा अनुसार।

तिमी बच्चाहरूलाई स्वर्गमा फेरि आफ्नो महल बनाउनु छ। जसरी कल्प पहिले बनाएका थियौ। स्वर्गलाई भनिन्छ नै प्याराडाइज। पुराणबाट प्याराडाइज अक्षर निस्किएको हो। भन्छन्— मानसरोवरमा परीहरू रहन्थे। त्यसमा कसैले डुबुल्की लगायो भने परी बन्छ। वास्तवमा हो ज्ञान मानसरोवर। त्यसमा तिमी केबाट के बन्छौ। सुन्दरलाई परी भन्छन्, यस्तो होइन पखेंटा भएका कोही परी हुन्छन्। जसरी तिमी पाण्डवहरूलाई महावीर भनिन्छ, उनीहरूले फेरि पाण्डवहरूका धेरै ठूला-ठूला चित्र, गुफा आदि देखाएका छन्। भक्तिमार्गमा कति पैसा बर्बाद गर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले त बच्चाहरूलाई कति धनवान बनाएँ। तिमीले यति धेरै पैसा कहाँ लग्यौ? भारतवर्ष कति धनवान थियो। अहिले भारतको के हालत छ। जो १०० प्रतिशत सुखी थियो, अहिले १०० प्रतिशत दुःखी बनेको छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई कति तयारी गर्नुपर्छ। बच्चा आदिलाई पनि यही सम्झाउनु छ— शिवबाबालाई याद गर। तिमी कृष्णजस्तो बन्छौ। कृष्ण कसरी बने, यो कसैलाई पनि थाहा छैन। पहिलो जन्ममा शिवबाबालाई याद गर्नाले नै कृष्ण बने। त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई कति खुशी हुनुपर्छ। तर अपार खुशी उनीहरूलाई नै रहन्छ जो सदा अरूको सेवामा रहन्छन्। मुख्य धारणा— चलन धेरै-धेरै रोयल हुनुपर्छ। खानपान धेरै राम्रो हुनुपर्छ। तिमी बच्चाहरूको पासमा जब कोही आउँछन् भने उसको हर प्रकारले सेवा गर्नुपर्छ। स्थूल पनि सूक्ष्म पनि। जिस्मानी-रूहानी दुवै गर्नाले धेरै खुशी हुन्छ। कोही पनि आउँछन् भने सच्चा सत्य-नारायणको कहानी सुनाऊ। शास्त्रमा त के-के कहानी लेखिदिएका छन्। विष्णुको नाभिबाट ब्रह्मा निस्किए फेरि ब्रह्माको हातमा शास्त्र दिए। अब विष्णुको नाभिबाट ब्रह्मा कसरी निस्कन्छन्, कति रहस्य छ। अरू कसैले यी कुरालाई बुझ्न सक्दैन। नाभिबाट निस्कने त कुरै होइन। ब्रह्मा नै विष्णु, विष्णु नै ब्रह्मा बन्छन्। ब्रह्मालाई विष्णु बन्नमा सेकेण्ड लाग्छ। सेकेण्डमा जीवनमुक्ति भनिन्छ। बाबाले साक्षात्कार गराउनुभयो— तिमी विष्णुको रूप बन्छौ। सेकेण्डमा निश्चय भयो। विनाशको साक्षात्कार पनि भयो, नत्र त कलकत्तामा राजाई ठाँटसँग रहन्थे। कुनै मेहनत थिएन। बडो रोयल्टीसँग रहन्थे। अब बाबाले तिमीलाई यी ज्ञान रत्नहरूको व्यापार सिकाउनुहुन्छ। त्यो व्यापार त यसको अगाडि केही होइन। तर यिनको पार्ट र तिम्रो पार्टमा फरक छ। बाबाले यिनमा प्रवेश गर्नुभयो अनि तुरुन्तै सबै छोडिदिए। भट्टी बन्नु थियो। तिमीले पनि सबै कुरा छोड्यौ। नदी पार गरेर आए भट्टीमा परे। के के भयो, कसैको पर्वाह छैन। भन्छन्— कृष्णले भगाए! किन भगाए? उनीहरूलाई पटरानी (बडामहारानी) बनाउन। यो भट्टी पनि बन्यो, तिमी बच्चाहरूलाई स्वर्गको महारानी बनाउनको लागि। शास्त्रमा त के के लेखिदिएका छन्, यथार्थमा के हो सो अब तिमी बुझ्दछौ। भगाउने कुरै होइन। कल्प पहिले पनि गाली मिलेको थियो। नाम बदनाम भएको थियो। यो त ड्रामा हो, जे हुन्छ कल्प पहिले जस्तै।

२०७२ आषाढ २६ शनिबार ११-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन अहिले तिमी राम्रोसँग जान्दछौ— कल्पपहिले जसले राज्य लिएका थिए उनीहरू अवश्य आउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म पनि कल्प-कल्प आएर भारतवर्षलाई स्वर्ग बनाउँछु। पूरा ८४ जन्मको हिसाब बताउनुभएको छ। सत्ययुगमा तिमी अमर रहन्छौ। वहाँ अकालमा मृत्यु हुँदैन। शिवबाबाले कालमाथि जित प्राप्त गराउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— म कालहरूको काल हुँ। कथाहरू पनि छन् नि। तिमी कालमाथि विजय पाउँछौ। तिमी जान्छौ अमरलोकमा। अमरलोकमा उच्च पद पाउनको लागि एक त पवित्र बन्नु छ, अनि फेरि दैवी गुण पनि धारण गर्नु छ। नित्य आफ्नो चार्ट राख। रावणद्वारा तिमीलाई घाटा परेको छ। मद्दारा फाइदा हुन्छ। व्यापारीहरूले यी कुराहरूलाई राम्रोसँग बुझ्दछन्। यी हुन् ज्ञान रत्न। कोही विरलै व्यापारी बाबासँग व्यापार गर्छन्। तिमी व्यापार गर्न आएका छौ। कसैले त राम्रोसँग व्यापार गरेर स्वर्गको वर्सा लिन्छन्— २१ जन्मको लागि। २१ जन्म त के ५०-६० जन्म तिमी धेरै सुखी रहन्छौ। पद्मपति बन्छौ। देवताहरूको पाउमा पद्म (कमल) देखाउँछन् नि। अर्थ कहाँ बुझ्छन् र! तिमी अहिले पद्मपति बनिरहेका छौ भने तिमीलाई कति खुशी हुनुपर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म कति साधारण छु। तिमी बच्चाहरूलाई स्वर्गमा लिएर जान आएको छु। बोलाउँछौ पनि— हे पतित-पावन आउनुहोस्, आएर पावन बनाउनुहोस्। पावन रहन्छन् नै सुखधाममा। शान्तिधामको कुनै इतिहास भूगोल त हुन सक्दैन। त्यो आत्माहरूको वृक्ष हो। सूक्ष्म वतनको कुनै कुरै भएन। बाँकी यो सृष्टि चक्र कसरी घुम्दछ त्यो तिमीले जान्दछौ। सत्ययुगमा लक्ष्मी-नारायणको राजवंश (डिनायस्टी) थियो। यस्तो होइन, केवल एउटै लक्ष्मी-नारायणले राज्य गर्छन्। वृद्धि त हुन्छ नि। फेरि द्वापरमा उनीहरू नै पूज्यबाट पुजारी बन्छन्। मनुष्यले फेरि परमात्माको लागि भनिदिन्छन्— हजुर नै पूज्य... जसरी परमात्मालाई सर्वव्यापी भन्छन्, यी कुरालाई तिमीले बुझ्दछौ। आधाकल्प तिमीले गायन गर्दै आयौ— उच्चभन्दा उच्च भगवान्। अब भगवानुवाच— उच्चभन्दा उच्च बच्चाहरू हो। यस्तो बाबाको रायमा पनि चलनुपर्छ नि। गृहस्थ व्यवहार पनि सम्हाल्नु छ। यहाँ त सबै रहन सक्दैनन्। सबै रहने हो भने कति ठूला भवन बनाउनुपर्छ। यो पनि तिमी एक दिन देख्न सक्छौ— तलदेखि माथिसम्म (शान्तिवनदेखि मधुवनसम्म) कति ठूलो क्यू लाग्नेछ, दर्शन गर्नको लागि। कसैले दर्शन गर्न पाएन भने गाली पनि गर्न थाल्छन्। सम्झन्छन्— महात्माको दर्शन गरौं। अब बाबा त हुनुहुन्छ बच्चाहरूको। बच्चाहरूलाई नै पढाउनुहुन्छ। तिमीले कसैलाई मार्ग बताउँछौ भने कोही त राम्ररी चल्छन्, कसैले धारण गर्न सक्दैनन्, कति छन् जो सुन्दै पनि गर्छन् फेरि बाहिर गएपछि जहाँको तहीं रहन्छन्, त्यो खुशी रहँदैन, पढाइ छैन, योग छैन। बाबा कति सम्झाउनुहुन्छ, चार्ट राख। नत्र धेरै पछुताउनुपर्नेछ। मैले बाबालाई कति याद गर्छु? चार्टमा हेर्नुपर्छ। भारतको प्राचीन योगको धेरै महिमा छ। त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— कुनै पनि कुरा बुझेनौ भने बाबासँग सोध। पहिले तिमी केही पनि जान्दैनथ्यौ। बाबा भन्नुहुन्छ— यो हो काँडाको जंगल। काम महाशत्रु हो। यो अक्षर उही गीताको हो। गीता पढ्थे तर केही बुझ्दैनथे। बाबाले सारा आयु गीता पढे। सम्झन्थे— गीताको माहात्म्य धेरै राम्रो छ। भक्तिमार्गमा गीताको कति मान छ। गीता ठूलो पनि हुन्छ, सानो पनि हुन्छ। कृष्ण आदि देवताहरूका तिनै चित्रहरू पैसा-पैसामा मिल्छन्, अनि तिनै चित्रका फेरि कति ठूला-ठूला मन्दिरहरू पनि बनाउँछन्। त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— तिमीलाई त विजय मालाको दाना बन्नु छ। यस्ता मीठा-प्यारा बाबालाई बाबा-बाबा पनि भन्दछन्। सम्झन्छन् पनि— स्वर्गको

२०७२ आषाढ २६ शनिबार ११-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन राजाई दिनुहुन्छ फेरि पनि सुनन्ती, कथन्ती, अहो मायाले भगाइदिन्छ । बाबा भनेपछि त बाबा मतलब बाबा । भक्तिमार्गमा पनि गायन छ पतिहरूका पति, गुरुहरूका गुरु एकै हुनुहुन्छ । उहाँ हाम्रो पिता हुनुहुन्छ । ज्ञानका सागर पतित-पावन हुनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूले भन्छौ- बाबा, हामी कल्प-कल्प हजुरबाट वर्सा लिँदै आएका हौं । कल्प-कल्प मिल्छौं । हजुर बेहदका बाबाबाट हामीलाई अवश्य बेहदको वर्सा मिल्छ । मुख्य हो नै अल्फ । यसमा बे समाहित छ । बाबा मतलब वर्सा । त्यो हो हदको, यो हो बेहदको । हदको बाबा त अनगिन्ती छन् । बेहदका बाबा त एकै हुनुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे ५ हजार वर्षपछि फेरि आएर मिलेका बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) स्थूल, सूक्ष्म सेवा गरेर अपार खुशीको अनुभव गर्नु र गराउनु छ । चलन र खान-पानमा धेरै रोयल्टी राख्नु छ ।
- २) अमरलोकमा उच्च पद पाउनको लागि पवित्र बन्नुको साथै दैवी गुण पनि धारण गर्नु छ । आफ्नो खाता हेर्नु छ- मैले बाबालाई कति याद गर्छु ? अविनाशी ज्ञान रत्नको कमाई जम्मा गरिरहेको छु ? कान पवित्र बनेका छन् जसमा धारणा हुन सकोस् ?

वरदानः- सदा अतीन्द्रिय सुखको भुलामा भुल्ने संगमयुगको सर्व अलौकिक प्राप्तिहरूद्वारा सम्पन्न भव

जो बच्चाहरू अलौकिक प्राप्तिद्वारा सदा सम्पन्न छन् उनीहरू अतीन्द्रिय सुखको भुलामा भुलिरहन्छन् । जसरी जो प्यारो बच्चा हुन्छ उसलाई भुलामा भुलाउँछन् । यसैगरी सर्व प्राप्ति सम्पन्न ब्राह्मणहरूको भुला अतीन्द्रिय सुखको भुला हो । यस्तो भुलामा सदा भुलिराख । कहिल्यै पनि देह-अभिमानमा आउनु छैन । जो भुलाबाट उत्रिएर धर्तीमा पाउ राख्छन् उनीहरू मैला बन्न पुग्छन् । उच्चभन्दा उच्च बाबाका स्वच्छ बच्चाहरू सदा अतीन्द्रिय सुखको भुलामा भुल्दछन्, माटोमा पाउ राख्न सक्दैनन् ।

स्लोगनः- “म त्यागी हुँ” यस अभिमानको त्याग नै सच्चा त्याग हो ।